

Till skydd för Kubas korallrev och hav

David Guggenheim

Vår kapten tittade förbryllad på en grå farkost utan beteckningar, som var på väg rakt mot oss där vi slagit ankar 50 miles utanför Kubas sydkust vintern 2014. Besättningen spekulerade nervöst om den annalkande båten, som de aldrig tidigare sett i dessa vatten. Den körde upp jämsides med oss och två imponerande figurer i militäruniform gick ombord. En mustaschprydd representant för inrikesdepartementet stod bredvid en längre kollega i uniform utan beteckningar och med vapen i bältet. Han vände sig till kaptenen och ville träffa Robert F. Kennedy Jr.

Då befanns sig Kennedy Jr, son till den mördade senatören Robert Kennedy och ledande miljöaktivist, ordförande i Waterkeeper Alliance, långt under ytan med vår grupp för att studera ett dussintal karibiska revhajar. Vi hade Utforskarflaggan med oss och hade tidigare besökt utforskade korallrevkosystem i Kubas sydliga farvatten.

Brev från Fidel

När de kommit upp i båten klagade våra mystiska gäster sitt uppdrag. Vi hade fått besök av Fidel Castros personliga livvakt med ett brev från Fidel till Kennedy. Efter att det överlämnats ställde de upp på ett snabbt foto och försvann sedan tillbaka mot land och sex timmars biltur till Havanna. De hade åkt hela den långa vägen för att överlämna ett handskrivet brev. Vi var förstas väldigt nyfikna på innehållet.

Några dagar tidigare hade Kennedy Jr och hans familj besökt Castro. För närmare 52 år sedan hade justitieminister Robert Kennedy och hans bror presidenten John Kennedy varit en härsman från krig mot Kuba och Sovjet under raketkrisen. Mötet mellan sonen och Castro var historiskt. Relationerna mellan länderna var inne i ett töväder under Obama, även om upprättandet av diplomatiska förbindelser skulle dröja ytterligare sex månader, sommaren 2015.?

Kennedy Jr visade mig brevet med Castros artiga betraktelser efter mötet och vänliga ord till Kennedy och hans familj. Det jag fann särskilt viktigt var hans tankar om haven. "I många år var jag en passionerad harpunfiskare utan riktig medvetenhet om korallrevens skönhet och värde. Jag lärde mig av Jacques-Yves Cousteau, som var så förtjust i havet att han blev en av de mest kända försvararna av livet i haven och deras värde. Idag vet vi att haven är en av de största och mest mångsidiga källorna till proteinrik mat. Dessa faktorer hjälpte mig att förstå vikten av det arbete du gjort för folket i USA och andra länder för att försvara miljön."

Cousteaus inflytande på Castro har varit ett återkommande tema i samtal med kubanska kollegor under de många år jag arbetat i Kuba. Castro läste och påverkades av Cousteaus böcker och 1985, när Cousteau besökte ön för att filma, så möttes de två och byggde upp en alldeles speciell vänskap.

Castro gjorde Cousteau en rad tjänster och Cousteau och hans team blev de första icke-kubanerna sedan 1962 som fick åka genom inhägnaden vid USA:s marinbas i Guantanamo. Castro gjorde Cousteau en rad tjänster och Cousteau och hans team blev de första icke-kubanerna sedan 1962 som fick åka genom inhägnaden vid USA:s marinbas i Guantanamo.

På sena 90-talet talade Castro om sin vänskap med Cousteau: "Vet ni, han älskade att utforska Kubas vatten tack vare vårt skydd av dem." I Cousteaus dokumentär "Kuba: Ödets vatten", är det uppenbart att han berörs av det han ser i Kuba. "Min första dykning i kubanska vatten blir ett sannings ögonblick: runt mig stora fiskar, blomstrande korall, ett rev rikare än något jag sett på många år". En påminnelse om att redan för 30 år sedan hade upplösningen och nedgången av korallreven i världshaven kommit långt. Idag bedöms att Karibiens korallrev förlorat hälften av sitt skydd. Tack vare historien, att Kubas utveckling blev en helt annat än resten av Karibien. Med miljölagar i världsklass, har många av ekosystemen i Kubas korallrev förskonats från samma förstörelse som övriga Karibien.

Innan Calypso lämnade kubanska vatten undrade Castro varför Cousteau inte hade någon kubansk forskare ombord. Som en följd av detta välkomnade Cousteau senare Gaspar Gonzalez Sánson, fd vicechef för Havannauniversitetets Centrum för Marinforskning, att arbeta som besökande forskare på Calypso i Nya Zeeland. Flera år senare skulle Gonzalez bli en av våra viktigaste forskare under ett decennium av expeditioner på Kubas nordvästra kust.

Vänskapen mellan Cousteau och Castro stärktes i solidaritet och enighet om miljön under miljömötet i Rio de Janeiro 1992. I ett kraftfullt, om än ovanligt kort tal uppmanade Castro den rika världen att upphöra med att till Tredje världen överföra sin livsstil och konsumtionsmönster som förstör miljön. Gör mänskligt liv mer förnuftigt! 1998, mindre än sex månader efter Cousteaus död, mindes Castro sin vän med värme och påminde om en lekfull händelse vid toppmötet i Rio: "Alla statschefer hade radat upp sig för fotografering när jag drog med mig Cousteau och sa: kapten, kom med på detta foto för de flesta här vet ingenting om miljö. Och han deltog tillsammans med alla oss."

Imponerande miljölagstiftning

I juli 1997 antog Kuba lag 81. En i sanning imponerande samling bestämmelser för att vända bort från tidigare årtiondens miljöförstöring och staka ut en hållbar väg framåt. Inom ett årtionde hade Kuba förbjudit fiske med bottenräkning. Idag är Kuba nära att uppfylla målet att skydda 25 procent av sina vatten, en av de högsta andelarna i världen, som i övrigt genomsnittligt ligger på 2 - 3 procent. Många kubaner tillskriver lag 81 Castros miljöetik och Kubas fortsatta engagemang för miljön, som Castro i sin tur delvis tillskriver Cousteau.

Nu är Kuba en grön, oförstörd juvel i Karibien. Det är en plats där politiker tar hänsyn till vetenskap och fakta.

Källa Ecowatch/Buzzflash 161206